

er sket i saa stærk Grad, at Baade ere sunkne i Havnen. Derfor har man gentagne Gange anmodet om at faa lagt udenfor en Bølgebryder, som kunde dække Havnen mod disse Kalamiteter. Udgiften er ikke saa overordentlig stor; den andrager ca. 9,000 Kr. Jeg har gentagne Gange talt med den forrige Indenrigsminister om denne Sag. Endnu er det ikke lykkedes at faa dette gennemført, men det vilde være til betydelig Gavn, om det skete, og da Beløbet ikke er saa stort, haaber jeg, at den højtærede Indenrigsminister vil tage denne Sag under Overvejelse og snart søge at bringe den til Udførelse. Naar Staten giver Penge og paabegynder et saadant Havnearbejde, synes det mig ogsaa naturligt, at det bliver fuldført. — En lille Bemærkning har jeg dernæst at gøre til den højtærede Justitsminister. Jeg ser ikke, han er til Stede, men min Bemærkning kan jo læses og tages under Overvejelse. Min Bemærkning angaar Fysikatembedet paa Bornholm. Vi have her i Landet 7 Fysikatembeder, men Fysikus paa Bornholm er kun „fungerende“ Fysikus, og hans Løn som saadan andrager kun 200 Kr. Han er tillige Distriktslæge. Det synes mig nu at være lidt underligt, at Fysikus paa Bornholm ikke skal have mere i Løn end 200 Kr., thi det er virkelig ikke nogen rimelig Løn; da man ellers er saa rundelig med Lønninger, synes jeg rigtig nok, at man i dette Tilfælde har været overordentlig kneben. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke vilde være formaalstjenligt og rigtigt, at vi fik en Fysikus paa Bornholm paa samme Maade, som de have denne Embedsmand i de øvrige Dele af Landet. Dersom man synes, at Embedet er for lille, altsaa Arbejdet for lille, saa kunde man jo, i Stedet for at Fysikus nu er Distriktslæge og „fungerende“ Fysikus, lave det om; hvad jeg synes vilde være rigtigt, saaledes, at man gjorde ham til Fysikus og „fungerende Distriktslæge“. Det vilde passe bedre, og det synes mig ogsaa at være rigtigere. Den paagældende Embedsmand vilde derved faa en lille Smule mere i Løn, og jeg tror, han har fuldt ud Krav paa det. Naar man faar en dygtig og fremragende Mand i dette Embede, synes det mig, at han nok kunde have Krav paa at blive ligestillet med sine øvrige Kaldsfæller og altsaa faa en lille Smule for sit Arbejde; 200 Kr. aarlig i Løn er bogstavelig ingen Ting; enten han faar det eller intet, vil det ikke betyde noget for

ham. Dette er altsaa et Punkt, som jeg tillader mig at henstille til Overvejelse.

Jeg skal nu tillade mig at fremkomme med et Par Bemærkninger til den højtærede Krigsminister. Jeg bemærkede forrige Aar til den daværende Krigsminister, at vi rundt omkring paa Bornholm have staaende nogle Huse, som man kalder Magasiner. De have i sin Tid været bestemte til, og have ogsaa rummet gamle Bukser og andet Pilleri til Bornholms Væbning. Ogsaa har jeg set, at der har ligget nogle gamle Kanoner uden for disse Bygninger, men de ere forsvundne, og rimeligvis blevne omdannede, saa at Materialet er blevet benyttet til fredeligere Formaal, end det tidligere var bestemt. Disse Huse staa imidlertid til aldeles ingen Nytte; der er slet ikke Brug for dem. Der er Udgifter forbundne med deres Vedligeholdelse og en Mand ansat ved hvert af dem for at føre Tilsyn med det. Jeg har set efter, hvorledes det stillede sig med Udgifterne, men det har ikke været mig muligt at udskille af det, som Bornholms Væbning koster, hvad der anvendes til disse Huses Vedligeholdelse og til Tilsynet, men det er ikke store Beløb, og det er heller ikke derfor, jeg har draget det frem. Det synes mig imidlertid at være i høj Grad meningsløst, at saadant noget skal staa. Det er ikke noget Vidnesbyrd om, at Krigsministeriet administrerer paa en fornuftig Maade, at man lader saadant noget staa Aar efter Aar. Den forrige Krigsminister optog Henvendelsen meget velvillig, og saa vidt jeg ved, satte Ministeriet sig i Bevægelse for at faa dette Forhold forandret. Det vilde være heldigt, om man samtidig tog Anledning til at faa Eksercerpladserne ved Svanøke og Neksø afhændede. De ligge hen til ingen Nytte, og der kunde ved Afhændelsen af dem indvindes et Beløb, som kunde finde nyttigere Anvendelse. Jeg vil henstille til den højtærede Krigsminister, at han i saa Henseende viser, at han er en god Husholder over de ham betroede Pengemidler, og søger at faa dette Forhold lempet. I og for sig kan jeg ikke have saa meget imod, at Magasinerne blive staaende, thi jeg kan spare adskillige Ord, naar jeg taler om Krigsministeriets Foranstaltninger, idet disse Huse stadig væk ere en Præken, en Tale for mine Vælgere om; at det staar ikke saa ganske heldigt til med Krigsministeriets Foranstaltninger. Det er ganske vist i det smaa, hvad der her er Tale om, men man er jo